

בבית המשפט העליון

בע"מ 10067/16

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקשים: 1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני

נגד

המשיבים: 1. פלוני
2. האפוטרופוס הכללי

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי תל
אביב מיום 15.12.2016 בעמ"ש 23491-11-16

בשם המבקשים: עו"ד יעקב קסלר
בשם משיב 1: עו"ד יורם אסלמן
בשם משיב 2: עו"ד הילה ברקי

החלטה

1. סכסוך ירושה רב שנים הוכרע לטובת משיב 1 בבית משפט לענייני משפחה. המבקשים, שהגישו ערעור על הכרעה זו בבית המשפט המחוזי, מעוניינים בסעד זמני בדמות עיכוב העברת כספים שונים למשיב 1. ערכאות קמא דחו את עמדתם. נקבע כי לא הוכח שמאזן הנוחות נוטה לטובתם, וכי סיכויי הערעור אינם צדיקים את הסעד הזמני המבוקש. מכאן הבקשה שלפני, למתן רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי שלא להעניק סעד זמני עד להכרעה בערעור. ביום 1.1.2017 נתתי צו ארעי למניעת דיספוזיציה בכספים מושא המחלוקת, שחלקם מוחזקים בנאמנות אצל בא כוחו של משיב 1 וחלקם מופקדים בקופת בית המשפט.

בהיבט של סיכויי הערעור טוענים המבקשים כי נימוקיו של בית המשפט המחוזי שגויים וכי המשיבים הטעו את בתי המשפט. בגדרי מאזן הנוחות נטען כי משיב 1 תושב רוסיה, וכי קיים ספק אם ניתן יהיה לגבות ממנו בחזרה את הסכומים המדוברים אם יתקבל ערעור המבקשים. משיב 1 טען, בתגובתו, כי המבקשים אינם נוהגים בתום לב וכי סיכויי הערעור נמוכים. משיב 2 – האפוטרופוס הכללי – הוסיף, לעניין מאזן הנוחות, כי בפסיקה נקבע שעצם העובדה שצד להליך אינו תושב ישראלי אינה מביאה בהכרח לתוצאה של עיכוב ביצוע.

2. החלטתי להעניק רשות ערעור ולדון בבקשה כאילו ניתנה הרשות והוגש הערעור על פיה. הגורם המכריע בסוגיה הוא מאזן הנוחות. משיב 1 לא הכחיש את טענות המבקשים, הוא אינו אזרח ישראלי, מעולם לא ביקר בישראל, כי אין לו כל נכסים בישראל וכי גם עדותו בהליך נמסרה בשיחת ועידה מרוסיה. חוות דעת שצורפה מטעם המבקשים עולה בקנה אחד עם הפסיקה בנדון, לפיה אין כיום אמנה בין ישראל ורוסיה לאכיפת פסקי דין, וכי במצב כזה פסק דין ישראלי עשוי להיאכף או שלא להיאכף ברוסיה. משיב 1 לא הכחיש את הטענה. עולה כי בנסיבות הספציפיות של התיק, אין מחלוקת בין הצדדים על כך שקיימת אפשרות לפיה לא יוכלו המבקשים לגבות בחזרה את סכומי הכסף מושא המחלוקת אם יתקבל ערעורם. אכן, דומה כי סיכויי הערעור אינם מן המשופרים, לנוכח אופייה העובדתי של המחלוקת. עם זאת, ומכיוון שאין מחלוקת של ממש על שאלת מאזן הנוחות – נתון אחרון זה מכריע את הכף.

3. הערעור מתקבל. הצו שהוצא ביום 1.1.2017 יישאר על כנו עד להכרעה בערעור שהגישו המבקשים. בנסיבות העניין אין צו להוצאות. אשר לבקשת המבקשים לביטול הדרישה שקיבלו להפקדת עירבון – יודגש כי בהתאם לצו מיום 1.1.2017, ככל שהפקידו המבקשים בקופת בתי המשפט השונים סכום של 50,000 ש"ח להבטחת הוצאות ונזקים של משיב 1, אין הם נדרשים להפקדת סכום נוסף.

ניתנה היום, י"א בשבט התשע"ז (7.2.2017).

ש ו פ ט